

indtil 75 Aar frem i Tiden —, at hele Rigsdagens Virksomhed saa kommer til at indskrænke sig til at vedtage Lovforslaget. Ganske vist har den jo Udsigt til at kunne høre fra det igen, naar man maaske om et Par Aar trænger til flere Millioner, men bliver det ikke Tilfældet, saa er der ikke nogen som helst Antydning om, at der er noget, der bliver at forelægge Rigsdagen om denne Banks Virksomhed, intet, i alt Fald har jeg intet kunnet finde derom. Og det allermærkværdigste forekommer mig at være det, at Ophævelsen af et saadant Institut, ja lige indtil Likvidationsmuligheden med, er overladt til Administrationen alene uden Rigsdagens Medvirkning. Det forekommer mig dog at være næsten noget stødende, at et Institut af den Betydning, der oprettes ved Lov, kan standses og nedlægges, endog indtil Likvidation, uden at Lovgivningsmagten faar noget at bestille dermed. Det er, forekommer det i alt Fald mig, et Punkt, som umuligt kan blive staaende i Loven. Jeg overvurderer selvfølgelig ikke den positive Medvirkning, der kan ydes fra Rigsdagens Side, men jeg mener, det er et skyldigt Hensyn til Rigsdagen, at den holdes à jour med, hvorledes Forretningen udvikler sig, at der altsaa ogsaa gives den Lejlighed til at tale et Ord med, naar den vil, og det forekommer mig mer end besynderligt, at man endogsaa forbeholder sig at ophæve hele Institutionen, uden at Rigsdagen har ytret sig derom.

Jeg har allerede beklaget, at jeg ikke kunde være fuldt enig med min ærede Kollega, den 7de Landstingsmand for 1ste Kreds, og jeg beklager ogsaa, at jeg ikke kan være enig med min ærede Kollega, den 7de Landstingsmand for 6te Kreds (Hey), som, sidste Gang der var Forhandling her, ytrede, at han maatte hævde, at det, vi have for her, ikke er en Begyndelse til at gaa videre. Der kan jo ikke paaberaabes Kendsgerninger, men der kan paaberaabes Sandsynlighed: Hvorfor skulde det gaa anderledes med dette Foretagende end med saa mange andre, som man har begyndt forsøgsvis og senere udvidet? Men hertil kommer endvidere, at dette Institut kan, saa længe dets 20 Millioner holde ud, blæse Rigsdagen et Stykke. Absolut! Det har intet med Rigsdagen at bestille. Det ærede Medlems Udtryk var, at han hævdede, at dette ikke var en Begyndelse til at gaa videre. Ja, men hvor længe Banken kommer til at gaa og passe sig selv, det ved han ikke, det kan blive kortere, og det kan blive længere, men alle Sandsynligheder

ere for, at dersom der ikke hænder noget, som foranlediger Regeringen til at standse den, men den glat væk bliver ved at kalde fremmed Kapital ind i Landet, til Glæde naturligvis for en hel Del private, ubetinget — om det bliver til Gavn for Staten, er en anden Sag —, vil dens Virksomhed, saa længe den er til Glæde for en stor Del af dem, som komme til at være de bestemte, blive forlænget ud over den Tid, de 20 Millioner række til. Og saa have vi altsaa her Begyndelsen til noget, hvis Følger i Fremtiden ere ret uoverskuelige. Thi naar hver 20 Millioner kunne bringe os 160 Millioner ny fremmed Kapital ind, saa er det et ganske simpelt Regnestykke, at der ikke behøves saa mange Omgange af den Slags, før Hovedmassen af de $2\frac{1}{2}$ Milliard Prioritetsgæld, vi have her i Landet, ligge i Hypotekbankens Kuffert. Jeg tror nok, det er en ret afskrækkende videre Følge. Min ærede Kollega kan have sin Mening om, at der ingen Fare er paa Færde, men han kan umuligt sige, at det ikke bliver Begyndelsen til en saadan i Fremtiden.

P. G. C. Jensen: Det er, for ikke at sinke denne Forhandling mere, kun nogle ganske faa Bemærkninger, jeg skal tillade mig at gøre.

Jeg skal ikke opholde mig ved, hvad den højtærede Minister udtalte om, at han mente at have hørt mig et Par Gange sige, at der var 6,6 Millioner til Kreditforeningerne og ikke mere. Den højtærede Minister maa have overhørt mine Ytringer. Jeg nævnedes slet ikke dette Tal, men sagde tværtimod, at der vilde være 6—8 Millioner i hver Termin, og da der er to Terminer i et Aar, og en Serie maa antages at være et Aar, vil det blive 12—16 Millioner af de 20 Millioner. Jeg sagde maaske 5—6 Mill. Kr. i hver Termin, altsaa 10—12 Mill. Kr. i et Aar. Det spiller som sagt ikke nogen videre Rolle.

Jeg vil tillade mig at udtale min Glæde over, at den ærede Minister ikke vilde fastholde den Ytring, han havde fremsat i Folketinget om, at det meget væsentlig blev ham, der kom til at bestemme over og indirekte lede Banken. Det er jeg meget tilfreds med, thi det var i mine Øjne en meget betydelig Anke imod Lovforslaget, at det skulde være en Bank, som i Virkeligheden skulde lystre Finansministerens Vink, hvad der efter min Mening er i bestemt Modstrid med et saadant Instituts naturlige Øjemed og forhindrer, at Ansvaret lægges paa rette Sted.